No. 121. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 10 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het Nederlandsche Nieuwblad heeft eene predikatie gehouden, tot verdediging en verspreiding der leer: » *Alles voor het volk, niets* » *door het volk.*"

LUDWIG BÖRNE heeft over die leer mede zijne gedachten gezegd, op volgende wijze:

» *Alles voor, niets door het volk*, zeggen de sluwen. Dat is, in de taal der opregtheid overgebragt: » niet aan geld of goed is ons gelegen, slechts dááraan, *dat wy heerschen.*" Wie echter is de gevaarlijkste vijand der burgerlijke vrijheid? Niet de laaghartige mensch, die alleen naar rijkdom streeft en zinnelijk genot; want deze laat met zich in schikking treden; en is de magt in de handen des volks gekomen, dan bedelt *hy* op de markt, zoo als hij vroeger in de paleizen bedelde. De gevaarlijkste vijand der vrijheid is de *heerschzuchtige*; want zelfs het goede doet hij slechts met willekeur. Niet MIRABEAU, een wellusteling en omkoopbare, maar ROBESPIÈRRE, die den rijkdom verachtte, werd de tiran zijns vaderlands."

Tot dusver BÖRNE. Wat had hij wel gezegd, ware het hem in de gedachten gekomen, van zulke menschen te spreken, die aan de *beide* euvelen mank gaan: *heerschzucht* en *gierigheid*; die willen *heerschen*, om zich -- *den zak te kunnen vullen?* Deze waren er denkelijk mede niet malsch afgekomen. Sommige zwartgalligen willen beweren, dat er van die *dubbele* ondeugenden ook in Nederland gevonden worden.

Nog enkele gedachten van BÖRNE. --

-- » De staatkundige nachtwakers, welke het uur verkondigen en de waarschuwing om het huis voor vuur en licht te beveiligen geregeld uitroepen, wekken inderdaad volken en vorsten uit hunnen slaap. Doch deze behoorden niet te slapen; het behoorde *dag te zyn*; en dan zwegen de schreeuwers van zelf stil."

-- » Aan de vossen heeft men de vrijheid in naauwe flesschen, aan de ooijevaars haar in vlakke schotels voorgezet. De sluwe vossen zullen zich wel weten te behelpen, zij zullen de flesschen den hals breken; maar welke hoop blijft den eenvoudigen ooijevaars? Deze laten zich welligt nog wijs maken, dat het er bij hen slechts op aankomt, zich den snavel te laten schoonmaken. -- *Opgaaf tot oefening des verstands:* » Waar zijn de vossen, en waar zijn » de ooijevaars?""

-- » Het volk heeft alleen dáár de vrijheid misbruikt, waar het dezelve *genomen*, niet dáár, waar men het dezelve *gegeven* heeft. Zoo wordt de langdurig gevangene, die door eigene kracht uit zijnen duisteren kerker breekt, door het plotseling indringende zonnelicht verblind en tuimelt en weet niet wat hij doet; hij echter, wien zich de gevangenis vrijwillig en gemakkelijk ontsluit, verlaat haar met dankbaarheid, en hij gaat vrolijk en bezonnen naar huis."

-- » Ja LUTHER heeft het geweten, toen hij den duivel den inktkoker naar den kop wierp."

» Alleen voor inkt vreest de duivel; dáármede alleen verjaagt men hem."

-- » De heerschers gelooven dat, om te regeren, zij *buiten* het volk staan moeten, vermits zij *hier* het punt van ARCHIMEDES vinden. Dit is waar, zoolang de volken slechts vaste ligchamen vormen. Zijn zij echter eenmaal vloeijend geworden, dan helpt de hefboom niet meer; dan kan men alleen scheikundig op hen werken, en moet men zich met hen vermengen."

-- » Gij, verkondigers der waarheid, laat u niet afschrikken, wanneer de *censuur*, (men stelle hiervoor bij ons nu maar de hatelijkheden van een *Nieuwsblad* in de plaats,) naar de grondbeginselen eener policie à la Pharao, de jonggeborenen van uwen wat al te vruchtbaar denkenden geest tracht om te brengen. Eenmaal zal zich toch een vorstelijk hart over eene aan den stroomoever gezette MOZES-gedachte ontfermen, haar opnemen, koesteren en ontwikkelen, -- en deze wordt dan de bevrijdster des volks."

-- » De verdedigers der *aristocratie* zeggen: » de natuur zelve begunstigt de ongelijkheid onder de menschen." Doch *vermits* de natuur haar begunstigt, moet de kunst haar tegen gaan. Vermits het geluk, de geest, de moed, de schranderheid eenen mensch boven zijn 's gelijken verheffen, moet *de wet* de gelijkheid weder trachten te herstellen; moet zij daar voor zorgen, dat de beweging gelijktijdig met de bewegingsoorzaak ophoude; dat de belooning met de verdienste eindige. De gril der natuur vermag geenszins tot wet, haar vrije keuze niet tot noodzakelijkheid worden. *Het geluk mag niet erfelyk zyn.*"

(Meerdere gedachten later, bij toepasselijke gelegenheid.)

Het nieuwe Gasthuis te Rotterdam moge dan, in 's Hemels naam te hard op de palen drukken of, goed rond goed Zeeuwsch gezegd, het moge *zakken*, zoo als zulks veelligt met meerdere nieuw aangelegde gebouwen het geval is, (het zal trouwens genoegzame hoogte overhouden) er bestaat nogthans, in de meergenoemde stad, een ander voorwerp, hetwelk van de laagte naar de hoogte getrokken, en derhalve *gerezen* is; dit voorwerp is het Stedelijke Bureau, gewonelijk *de burgerlyke stand* genaamd. Het leverde den opmerkzamen en niet onverschilligen mensch een hoogstergerlijk schouwspel op, wanneer hij, de stadhuisteeg door gaande, de goede ingezetenen, welke genoodzaakt waren zich aan het gemelde bureau te vervoegen, aan koude, regen en wind, zag blootgesteld, dewijl, het is bijna niet te gelooven, de ingang van het bureau, naauwelijks een el lengte van de straatdeur verwijderd was, die NB., eeuwig en altijd openstaat. Zoodanigen opmerkzamen, niet onverschilligen en geenszins van ondervinding verstoken mensch, kwam het meer dan eens in de gedachte, of de hoofdschrijvers van dat bureau, niet opzettelijk, die plaats hadden uitgekipt en weten meester te worden, ten einde daar kantoor te houden, waar het fooitjes geven zoeter smaakt dan het klappertande wachten, waar geldverlies meer voordeel dan tijdverlies oplevert, en waar het oog des meesters, welks aandacht zich in *hoogere* spheren verliest, het allerminst te vreezen of te duchten is. Nu, dank der Godin der wijsheid, die zich op de tinne van het huis, als zijn beschermheilige voordoet, de goede burgerij is, en wij hopen, eens voor altijd, van dien gruwzamen overlast bevrijd, de civiele staat is, genoegzaam van de kleine steenen, naar een ruim en aanzienlijk lokaal, op de eerste verdieping, verplaatst!

Maar lezer, de civiele staat der stad Rotterdam, eene instelling waarbij de stedelijke zamenleving een wezenlijk belang heeft, is niet alleen in loco *verhoogd*, maar hij is daarenboven in zedelijke waarde en in integriteit, verbeterd en *gerezen.* Meer dan dertig jaar werd het dikwijls genoemde bureau, door geheel de stad, als een ondier, als een noodzakelijk kwaad, als een meer van bitter water, hetwelk slechts, door het inwerpen van zoethout was bruikbaar te maken, aangemerkt, en tevens, even als een boos, grillig, baatzuchtig en twistziek wijf, gevreesd, welker nepen en pantoffelslagen men wel genoodzaakt was te verduren, ten einde niet, van kwaad tot erger, te vervallen. Men *moest* der kat het graatje wel toewerpen, om tegen den tijgerklaauw beveiligd te zijn. Gedurende dertig jaar heeft die staat en gang der dingen ergernis, verontwaardiging en aanstootelijke openbaarheid veroorzaakt, zonder dat de erkende braafheid der DEYNOOT's, PRINS, HOFFMAN's, REEPMAKER's, TAVENRAAT's, en de gehoorzaamheid en hoogachting, aan die achtenswaardige en wakkere mannen verschuldigd, daarin eenige verandering hebben kunnen te wege brengen!! Maar de tijden zijn niet altijd dezelfde; eindelijk liet men het booze, schraapzuchtige, kaevelzieke en geldgierige wijf, de tanden zien; men deed meer; men ging eene transactie met haar aan, naar aanleiding van welke zij het huis verliet en voortaan van alle bemoeijing uitgesloten is. Bij dezelfde gelegenheid vond de loffelijke overheid het ook dienstig, een getrouw ambtenaar, wiens schouderen vroeger de burgerlijke stand, en alle zijne ap- en dependentien torschten, en die, laatstelijk in eene antichambre van Vader Hymens gehoorzaal, was geposteerd, eervol, uit zijne lucrative betrekking, te ontslaan, met bijbehoud eener jaarwedde van acht honderd gulden, eene som welke bij gelegenheid van 's mans ontslag, veel ruimer had behooren uitgetrokken te worden; doch zoo gaat het in de wereld, die de verdient, die krijgt ze niet! Lof en eer intusschen den Edel Achtbaren Heer TROMP, voor het uitroeijen van misbruiken, die als eene diep ingevretene kanker, al te lang aan de goede orde knaagden en de eer der overheid hebben bezwalkt! Lof en eer den edelen man, welke zijn wethouderlijken loopbaan, met eene zoo door en door brave daad, is ingetreden en zich, dus doende, eene duurzame aanspraak op de dankbaarheid zijner stadgenooten heeft verworven! JAN REGT UIT.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

ROME, den 23 September. Het blijft hier aanhoudend regenen; op vele plaatsen heeft de regen door de veroorzaakte overstroomingen groote schade veroorzaakt. In [illegible]enna, alwaar de jaarmarkt gehouden werd, nam de vloed zijnen loop over de marktplaats, wierp alle kramen omver en voerde de koopgoederen met zich weg. Te Faenza heeft de vloed Amene de geheele landstreek overstroomd, vele huizen vernield (in Faenza alleen achttien) en de schoone antieke brug, die sedert den tijd der Romeinen alle stormen en vloeden wederstond, grootendeels verwoest. De post van het noorden kan die stad niet passeren en heeft eenen anderen weg moeten nemen. Lugo heeft al zijne molens verloren.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 2. October. De *Vossiche Zeitung* alhier behelst in bijzondere brieven uit Kasan, tot den 10. September loopende, eenige nadere bijzonderheden van het ongeluk, hetwelk die stad getroffen heeft. Sedert het laatste van Augustus was er brand op brand gevolgd, na de groote ramp van den 5. September, had men den 6. 8. 10. reeds weder brand gehad en wel op eene wijze, dat zulks onmogelijk het gevolg van den brand op den 5. wezen kon. In alles telde men er in den tijd der laatste drie weken niet minder dan 10 branden. De schade door die van den 5. aangerigt, toen een woedende storm bijna alle blussching onmogelijk maakte, wordt op 15 millioenen roebels banco geschat, waarvan 860,000 roebels zilver door verzekering gedekt zijn. Men vreesde te Kasan voor opstanden der behoeftige klasse, daar het aan snellen bijstand ontbrak. Geheel de omtrek der ongelukkige stad tot vijftig mijlen in het rond bevat slechts armoedige plaatsjes en alle hulp moet van de regering komen. Welke uitzigten dit gaf bij het naderen van eenen Russischen winter, kan elk zich ligtelijk voorstellen.

ZWEDEN.

CHRISTIANIA, 23 September. Men spreekt er van om pogingen in het werk te stellen, ten einde het wrak des Russischen linieschips *Ingermanland* in de haven te slepen, hetgeen echter zonder stoomkracht uiterst moeijelijk zal wezen. In het schip bevinden zich onder anderen voor verscheiden honderduizend roebels aan zeildoek en linnen. Zoo veel men weet zijn thans in het geheel 498 menschen gered. Het bevestigd zich, dat de 60jarige scheepskommandant, kapt. *Treshin*, met zijne vrouw te Mandal zijn aangekomen. Daar bevinden zich thans 22 officieren van de 35. Onder anderen is ook de spaarkas der manschap, bevattende 12,966 roebels, gered geworden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 4. October. Men verneemt, dat de Koning een brief van Zijne Pruisische Majesteit heeft ontvangen op zijne uitnoodiging om naar Parijs te komen, waarvoor Z. M. heeft moeten bedanken.

— De pastoor van Biberac is beschuldigd zich op den kansel voor het oude stamhuis van Bourbon uitgelaten te hebben. Hij is voor den bisschop van Perigueux geroepen, die hem geraden heeft zijn ontslag te nemen. Hieraan heeft hij niet willen voldoen, waarop hij van zijne bediening is ontzet.

— De Engelschen brengen thans eene groote menigte negers van de kust van Afrika naar hunne West-Indische bezittingen, doch niet onder de benaming van slaven, maar onder die van *vrije Afrikasche emigranten of landverhuizers*. Men beschouwt zulks als eenen verbloemden slavenhandel.

— Brieven uit Algiers geven hoop dat de wederspannige stammen weldra tot reden gebragt zullen zijn, en dat *Abd-el-Kader* spoedig op nieuw genoodzaakt zal wezen zich in de woestijn te verbergen. Hoewel het hem, door geweld of beloften, gelukt is eenige stammen van de zaak der Franschen te vervreemden, heeft toch het meerderdeel dergenen die zich laatstelijk onderworpen hadden geweigerd zijne bevelen te gehoorzamen.

De kolonisatie van Algerië gaat met gewenscht gevolg voort. Vijf nieuwe dorpen zijn ontstaan en zien hunne bevolking als met den dag toenemen. Die der geheele volkplanting is in den loop van dit jaar weder met vijfduizend Europeanen vermeerderd, terwijl de waarde der gebouwde eigendommen, en zelfs die van den onbebouwden grond, verdubbeld en die der levensmiddelen beduidend verminderd is.

— De dagbladen van Barcelona, van den 25. der vorige maand, spreken van niets anders als van arrestatien van sluikhandelaars en van het te voorschijn treden van benden van oproerlingen, die verschillende streken doortrekken en aldaar aan iedereen vrees aanjagen.

BELGIE.

— De Koning der Belgen is zondag in het kamp van Beverloo aangekomen, en door den minister van oorlog, generaal *de Liem*, aan het hoofd van den generalen staf, ontvangen. Al de troepen stonden, in groot tenue, onder de wapenen, en hebben terstond de revue voor den Koning gepasseerd, waarna deze zich, met al de generaals en officieren van den generalen staf aan een grooten maaltijd heeft vereenigd. Z. M. werd gisteren avond op het kasteel van Laeken terug verwacht.

— In de kerk van St. Gommaire en Lierre is Zaturdag ll. het touw, waaraan de gewigten van het klokken-spel, ter zwaarte van 12,000 ponden hingen, gebroken; de gewigten zijn van uit den toren door de zoldering der kerk tot een voet diep in den grond geslagen, maar gelukkig zonder eenige verdere schade of ander onheil te berokkenen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 5. October. Ten opzigte van den moord te Avenhorn, waarvan wij gisteren gewaagden, verneemt men nader, dat dezelve gepleegd is ten huize van den landman *Klaas Sneeuwboer*, en dat de als vermoedelijke dader in hechtenis genomen persoon die vroeger als knecht bij hem had gediend, het feit reeds ten volle heeft erkend.

's GRAVENHAGE, 4. October. Bij besluit van den 2. September 1842, nº. 53, is het tractement van non-activiteit verleend aan den Majoor *J. C. Buchner*, van het 5e regiment infanterie.

— Bij Zijner Majesteits besluit van 16. dier maand zijn, bij voortduring, benoemd, de heer *J. H. de Castro*, te 's Gravenhage tot lid en voorzitter, en de Heer *D. M. Ezechiels*, te Rotterdam tot lid van de hoofd-commissie tot de zaken der Israëliten.

— De toebereidselen voor de te houden feesten alhier worden dagelijks almeer en meer voortgezet. Op verschillende plaatsen wordt de illuminatie voorbereid, die tegen Zaturdag avond in deze residentie is voorgenomen. Van stadswege zal de Vijverberg verlicht worden, en in eene daartoe ingerigte tent zal een korps muzijkanten van het garnizoen dezer stad, zich doen hooren. Wijders zullen verschillende gedeelten der stad, op eene luisterijke wijze, met groen en bloemen versierd worden. Alles schijnt derhalve aan te kondigen, dat de te houden feesten schitterend zullen wezen, en dat ook een groot aantal vreemdelingen herwaarts zal zamenvloeijen.

UTRECHT, den 4. October. Onze stad is op dit oogenblik vervuld met het gerucht eener ijzingwekkende misdaad, welke, zoo dezelve bewaarheid wordt, door den heer *van Stenis*, Logementhouder op het Vreeburg, ridder van het Legioen van eer, vroeger Chirurgijn der 2. klasse bij het leger van *Napoleon*, zoude bedreven zijn. Men verhaalt namelijk, dat de heer *Stenis*, aan zijn' reeds bejaarden oom, den heer *Mouthaan*, rentenier, wonende op de Prinsen Gracht te 's Gravenhage, vroeger logementhouder te Zeist, voorleden Vrijdag eene pastij zoude toegezonden hebben, gelijk hij gewoon was meermalen het een of ander gebak aan zijnen oom ten geschenke te geven. De pastij werd door den heer *Mouthaan* ontvangen en genuttigd met zijne vrouw en dienstmeid. Spoedig daarop werden alle huisgenooten ongesteld en de heer *Mouthaan* overleed den volgende nacht in den ouderdom van 82 jaren. Zijne zeventigjarige vrouw en meid zijn volgens de laatste berigten, nog in leven, doch in eenen hoogst zorgelijken toestand. Inmiddels had de heer *van Stenis* zich naar 's Gravenhage begeven, om, gelijk hij heeft opgegeven, zijn' oom, die bij de zaak van den heer *van Dam* geinteresseerd was, daarover te spreken, en schreef zaturdags naar huis, dat zijn oom ongesteld was geworden. De politie echter kreeg vermoeden op den heer *van Stenis*, die in arrest genomen werd, terwijl het later bleek, dat de pastij vergiftigd was geworden. Van deze pastij, eene zoogenaamde kiekenpastij, is de ragout door den kok *Rozenberg* alhier, aan het huis van den heer *van Stenis* bezorgd geworden, en daar aan het huis in de korst gedaan, welke door den banketbakker *Deutz* vervaardigd was; vervolgens is de pastij verzonden met de diligence van de firma van *Gend* en *Loos*, welke aldaar afrijdt.

De heer *van Stenis* heeft reeds verscheidene verhooren ondergaan, en is in persoon bij de lijkopening tegenwoordig geweest. Ook zijne vrouw is door den regter commissaris alhier verhoord geworden, doch heeft verklaard, dat zij zelve nog de ragout der pastij geproefd had, voor dat dezelve verzonden werd, zonder dat zij eenig letsel hiervan bekomen of gevoeld had. Men voegt er bij, dat de heer *van Stenis*, door het overlijden van den zoon des heeren *Mouthaan*, thans de vermoedelijke en eenige erfgenaam van zijn' oom was, welke hem reeds meermalen aanmerkelijke sommen had voorgeschoten, om zijn' neef uit finantiele moeijelijkheden te redden, doch hierin ten laatste meer weigerachtig geworden was.

GEMENGDE BERIGTEN.

Den 4. dezer heeft Leijden den gedenkdag van het ontzet dier stad, godsdienstig gevierd. — Op de Werkhovensche kermis is tusschen twee boeren twist ontstaan; een derzelve is doodgestoken. — Do. J. F. Kuijper te Middelburg, staat op het drietal te Rotterdam. — Te Haarlem is door den Bisschop van Curium de eerste steen gelegd van eene nieuwe Roomsche kerk. — De koren-windmolen te Appelbroek is afgebrand. — In den tuin van den Majoor Pippenghegen te Delfzijl staan mispelboomen waaraan vruchten hangen, terwijl dezelve op nieuw bloeijen. — Het gedrag der kolonisten in de M. v. W. is voortdurend zeer wel. Bevolking 10.409 buiten het vee, maar met de ambtenaren. — Julius Matthijs van Beijma thoe Kingma is in de Ned. adelstand ingelijfd. — De kok en pastijbakker P. J. Rosenbeek te Utrecht, vervaardigd geene kiekenpastijen op de wijze zooals door keukenmeiden wordt verrigt. (Utr. C.) — Te Parijs spelen de krankzinnigen uit het gesticht la Salpétière met het beste succes op het tooneel, — De f 100,000 is te Utrecht gevallen; devies: Kip ik heb je! — De heer Robinson te Londen heeft een stoomwerktuig uitgevonden om koeijen te melken. (J. de la H.)

MENGELINGEN.

De bedelaar.

Het was in de maand Junij van het jaar 1839, dat eene groote menigte zich verdrong rondom een' der talrijke Parijsche schouwburgen, *le théâtre de la Renaissance*. Deze meer dan gewone toeloop was veroorzaakt doordien de opera *la Méduse*, reeds met uitbundig gejuich onder het publiek ontvangen, ook heden zou gegeven worden. Zoo vermaakte zich de ligtzinnige menigte met de gedachtenis van eene schipbreuk, die al wat vreeselijk en akelig was, in zich had vereenigd; en het tafereel, door den langzamen dood, de woede, de wanhoop van honderden gevormd, was een spel geworden!

De stroom nieuwsgierigen wendde zich naar het bureau waar de toegangbilletten werden uitgereikt en met graagte aangenomen. Ter zijde van de stroom, die hier ebde en vloeide en nog niet minder werd, stonden eenige politie-agenten, die met arendsoogen ieder verdacht gelaat bespiedden, of daarin ook een zakkenroller of bedelaar te herkennen was. Reeds bijna een uur lang was hun oog gevestigd op een' armen grijsaard, die hier iets scheen te zoeken, dat hij toch niet vragen wilde.

Het voorkomen van den armen oude was geschikt om ieder onpartijdigen beschouwer belang in te boezemen: alleen de politie-agent niet, wiens post hem gewent overal slinksche en oneerlijke bedoelingen te vermoeden. Zijn vermagerd gelaat, zijne gebukte houding, zijne versletene en gescheurde kleederen getuigden van armoede en lijden, terwijl nogtans zekere fierheid met schaamte vereenigd, hem van den gewonen vagebond of bedelaar terstond zou hebben doen onderkennen. Hij sprak geen enkel woord maar hief gedurig den smeekenden blik op tot de gelukkigen, die, met een entrée-billet gewapend, den schouwburg binnentraden. Honderden waren hem reeds onoplettend of ongevoelig voorbijgegaan, meer dan eens was hij reeds van zijne standplaats door de agenten teruggedrongen, toen eindelijk een bejaard Heer, die aan voorkomen en decoratie gemakkelijk als oud militair te erkennen was, hem opmerkte en een vijffrankstuk in de hand stopte. » Ik dank u, o ik dank u wel!" riep hij uit; maar de gever wenkte hem te zwijgen en verwijderde zich. Doch reeds was de weldaad opgemerkt, en de geregtsdienaars sloegen zijne verdere schreden gade. Tot hunne verwondering begeeft zich de oude man met den buit niet uit het gedrang, om dien of naar huis te brengen of in een der nabijgelegene wijnhuizen te verteren; neen, hij haast zich naar het bureau, waar men reeds zwarigheid begon te maken, nieuwe toegangkaartjes af te geven. Hier wordt hij door eene ruwe hand aangegrepen. » Gij zijt mijn arrestant," roep een der agenten: » de bedelarij is bij de wet verboden, en gij zijt op de daad betrapt; volg ons oogenbliklijk." — De oude man beeft van schrik en schaamte: » och, mijne Heeren!" zucht hij, » zie mij voor geen' bedelaar aan. Die brave officier heeft het wel gezien, dat ik een oud gediende was. De eene krijgsmakker heeft den anderen geholpen. Bij God! neen, ik bedel niet."

Gelukkig voor den ouden man, had nog de weldadige officier zijne verlegenheid bemerkt en zijne laatste woorden opgevangen. Hij keerde terstond terug, verzekerde dat hij in den grijsaard een oud soldaat van zijn regiment herkende, en het gelukte hem, de geregtsdienaars hiermede te vreden te stellen. Hierop nam hij den beweldadigde afzonderlijk en zeide: « nu, kameraad, gij zijt vrij en ik heb om uwentwil gelogen; maar besteed uw geld voortaan beter, dan voor herberg en schouwburg, en bedel, als gij er buiten kunt, nooit meer." — « Och Mijnheer," riep de oude man met tranen uit, « houd gij mij ten minste niet voor een bedelaar. Ik zal het u dan zeggen. Ik ben van der jeugd af in zeedienst geweest; ik ben een van die weinigen, die voor twintig jaren van het fregat *de Medusa* gered zijn. Nu ben ik oud en arm, doodarm, maar ik heb toch nog nooit gebedeld; maar heden avond kon ik niet anders: ik had alles bedacht om den frank bijeen te krijgen en nog eens de vertooning te zien van hetgeen ik nooit vergeten zal. Vergeefs. Ik had maar enkele sous. Niemand wilde mij leenen. Toen ben ik hierheen gekomen en gij hebt u over mij ontfermd; maar dat ik mij nu moge haasten, mijnheer, het bureau sluit al...."

De eerlijke grijsaard woonde de vertooning bij, en eene inzameling onder de aanschouwers, door zijn weldoener gedaan, verbeterde zijn lot aanmerkelijk.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 8 October. Sedert den 6 dezer, zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Emblem, G. Clipsham, Londen, tarwe; St. Martin, Cajander, Lucea, pik en teer; Catharina, E. Stege, St. Petersburg, lijnzaad; de Jonge Johanna, P. C. Dillewyns, Londen, stukgoed; de vrouw Gezina, J. de Grave, Koningsbergen, lijnzaad, Gottfried, L. Donjer, Archangel, lijnzaad; Industry, Holbeck, Liverpool, stukgoed; de Maria, A. H. Scheepsma, Londen, stukgoed.

Voor Gend bestemd:

De Ceres, P. Nefors, Londen, suiker; de jonge Jacob, A. van per Kaa, Rotterdam, suiker.

Voor Brussel bestemd:

De Active, P. Andriessen, Rotterdam, suiker.

Van Duinkerken gezeild:

Prinses van Oranje, H. C. Kool, Rotterdam, suiker.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.